

br(e)pt

ŠKOLSKÉ AUTOMATY VS. ŠKOLSKÝ BUFET

CESTA DO HLUBIN ŠTUDÁKOVY DUŠE

ČO ROBÍ DOBRÉHO UČITEĽA DOBRÝM UČITEĽOM?

Drahí čitatelia a drahé čitateľky!

Advent. Už len pár dní do Vianoc. Tak krásnych sviatkov, na ktoré sa teší nejedno malé Božie stvorenie, ale aj každý dospelák. Ako aj kapela Ine Kafe spieva vo svojej pesničke - Sviatky radosti a pokoja... Aj my všetci sa tešíme na ten čas, keď si sadneme k rodinnému stolu a vypneme mobilné telefóny (aspoň na tie dve hodiny).

Pred Vianocami máme ešte Advent. Čas prípravy, keď sa máme upokojiť a pripraviť na príchod Pána. No úprimne, kto by bol v pokoji, keď treba ešte toľko toho nakúpiť? Keď teraz všetci učítelia chcú písať písomky? Keď to doma vyzerá na príchod z hygieny a nie na príchod Ježiška?

Áno, aj taký je Advent. No netreba zabúdať na to podstatné. Začal nám nový cirkevný rok. Nový začiatok. Využime aj tento rok na prežitie života s Ockom.

Darčeky, ktoré v týchto dňoch zháňame pre druhých, nech nás samých robia šťastnými. Naša túžba spraviť radosť čo i len malou drobnosťou, nech naplňa naše kroky. Buďme hlavne my sami darom a rozdávajme všade lásku. Nech je naše priateľstvo pre druhých oporou, nech náš úsmev prináša radosť a objatie povzbudenie.

V mene celej redakčnej rady vám prajem príjemné čítanie počas týchto zimných dní a zo srdca Vám prajem príjemne strávený čas v očakávaní Krista!

PS: Ako aj vlaky meškajú z technických príčin, tak aj naše tohtoročné číslo vydávame s menším oneskorením z technických príčin.

Vaša šéfredaktorka
Zuzana Kormančíková

..... **OBSAH** .....

Školský podcast	3
Znovuobnovenie školského divadla	4
Ako sa učiť efektívnejšie	5
Profilovka	6
Talenty našej školy: Terézia Hrabovcová	9
Pokladovka sa vracia	12
Skutočný záujem? Alebo len zvedavosť?	13
Literárne okienko	14
Kľúč k produktivite	17
Čo robí dobrého učiteľa dobrým učiteľom	19
Dotazník: Bufet vs. automaty	20
Ostužkování už v septembri	21
KOŽAZ 2022	22

BR(e)PT • Občasník BR(e)PT vydávajú študenti Gymnázia sv. Františka z Assisi v Žiline. • **Ročník:** XII.
• **Číslo:** 1/2022 • **Adresa:** Ulica J. M. Hurbana 44, 010 01 Žilina, Slovensko • **Šéfredaktorka:** Zuzana Kormančíková • **Redaktorky:** Betka Kačurová, Eva Rovňaníková, Sofia Valušiačková, Michal Takáč • **Externé redaktorky:** Alžbeta Franeková, Lívia Lukáčsová • **Korektorka:** Veronika Dírerová • **Koordinátorka:** Zuzana Osiková • **Grafická úprava:** Martin Kuniak • **Fotograf:** Tomáš Karol Höger • **Foto na obálke:** Peter Koyš, Marcela Červenáková
Kontakt na redakciu: prispievkygsf@gmail.com, https://www.instagram.com/brept_gsfi/

UDALOSTI, KTORÉ HÝBU NIELEN SVETOM

ZO SLOVENSKA

Polícia si zapísala ďalší zárez, kedy zadržala muža, ktorý obťažoval psíčkarky.

V politickej scéne sa stále skloňuje návrh na predčasné voľby.

Z OBLASTI VIERY

Každý utorok od 20:00 do 21:00 v rádiu vlna prebieha relácia Páter Peter a Peter. Relácia o pohľade na život, o láske, viere, hodnotách o spoločenských témach o všetkom čo ľudí zaujíma. Podľah kňaza, ktorý sa nebojí povedať svoj názor.

ZO SVETA

Poľsko chce hranice so slobodnou krajinou, nie so skorumpovaným územím akým je Bielorusko.

Bývalé zamestnankyne žalujú Twitter kvôli údajnej diskriminácii pri prepúšťaní z práce. Prepustili viac ako 50% žien, i keď zamestnávajú viac mužov.

ZO ŠKOLY

Zopakujú sa facky na školskom turnaji? Či iné zranenia? Tešíme sa na pripravovaný turnaj.

ŠKOLSKÝ PODCAST – ČERSTVÁ NOVINKA

Mnohí z vás určite postrehli novinku týkajúcu sa školských médií, ktorou je školský podcast – GSFcast.

Za jeho produkciou stojím, spoločne so svojou spolužiačkou Sofiou Valušiačkovou, aj ja.

Prvú epizódu ste mohli počuť už začiatkom tohto školského roka, hoci námet na jeho vznik prišiel ešte v máji. Ako autorky sme potrebovali nejaký čas na samotnú realizáciu. No a odvtedy je jeho produkcia v plnom prúde.

Naším primárnym cieľom je sprostredkovať informácie o aktuálnych udalostiach,

pozvánkach, aktivitách (nielen) zo školského prostredia komunity GSFákov, súčasným študentom, ale aj absolventom.

Do nášho startupového štúdia si však pozývame aj zaujímavých a inšpiratívnych ľudí, ktorí robia niečo navyše.

Doteraz ste mali možnosť vypočuť si 3 rozhovorové časti. V blízkej budúcnosti chystáme ďalšie, no a tešiť sa môžete aj na vianočný špeciál.

Samotná produkcia podcastu a jeho riadenie je pre nás výzvou, ktorá nás stojí veľa úsilia, námahy a času.

Ako to býva pri všetkých startupoch zvykom, aj my sa zdokonaľujeme za behu.

Každá epizóda je iná. Či už svojím obsahom alebo prejavom. Od jednotlivých častí sa odvíjajú aj naše podcastérske znalosti a skúsenosti.

Vážime si váš záujem, podporu, prejavenu priazeň. Sme vďačné za akúkoľvek formu spätnej väzby ohľadom obsahu, riadenia aj hostí.

Ďakujeme, že nás počúvate.

Váš #gsfcast
Eva Rovňaníková, septima
co-host GSFcastu

ZNOVUOBNOVENIE ŠKOLSKÉHO DIVADLA

Prvým predstavením, ktoré otvorilo našu školskú divadelnú sezónu po covidovej prestávke bola hra pod režisérskou taktovkou Rebeky Račkovej (septima), s názvom Gilotína - originálna a zábavná, s prekvapivou pointou. Predstavenie malo premiéru 29. júna tohto roku.

Aktuálny školský rok sme zas mohli vidieť krásnu hru Božie stopy o svätom Františkovi a svätej Kláre. Premiéru mala 4. októbra, na sviatok svätého Františka z Assisi a stretla sa s rovnako veľkým úspechom ako predošlá hra.

Obe hry si získali priazeň malých aj veľkých a ak nás všetkých zaujíma, čo bude ďalej. Pre informácie sme išli k samému zdroju a oslovili sme režisérku a scenáristku školských hier Rebeke Račkovú.

Prezradila, že budú pripravovať hru s detektívnou zápletkou, jej názov je SEKTA. Tešiť sa môžeme nielen na FBI, hrnce, ale aj tajného záporáka, o ktorom už nechcela prezradiť viac. Musíme si teda počkať na premiéru, ktorá by mala byť niekedy na jar budúceho roka.

Betka Kačurová, 3. A
Foto: archív Divadla na GSF

AKO SA UČIŤ EFEKTÍVNEJŠIE

Túto otázku si určite už aspoň raz položil každý študent. Nepochybujem, že ty tiež. Neraz som sa i ja sama dostala do situácie, kedy som si opäť všetko nechala na poslednú chvíľu, a viac v noci než večer som sa začala učiť na písomku ktorá bola nasledujúce ráno. Ako sa však učiť tak, aby sa dalo i z takýchto situácií vykľučkovať s dobrou známku?

Stavím sa o čokoľvek, že väčšina z vás nemá potuchy, o čo v tejto vete ide. Teda pokiaľ nie ste gitarista. Plektrum je totiž oficiálny názov pre to, čo bežní smrteľníci nazývajú „gitarové brnkátko“. Ak sa vám zdá, že nerozumiete nejakému textu, skúste si „vygoogliť“ online slovník, alebo vezmite do ruky tlačenný, a hľadajte vo svojich poznámkach všetky „divné“ slová.

Rada číslo 3: Najprv jednoduché, potom zložitejšie.

Možno to znie dosť obyčajne, no pred písomkou sa radi učíme všetko naraz. Pritom je potrebné, aby sme najprv na 100% porozumeli základom.

Napríklad, ak si nie ste istý v počítaní normálnych rovníc, pri rovniciach s dvoma neznámymi, či zložitejších príkladoch asi moc nepochodíte.

Takže už žiadne preskakovačky.

Rada číslo 4: Nepanikárte.

Viem, že takáto rada znie ako múdrosť tatka trojkára, no „predpísomkovému“ zúfalstvu sa dá podľahnúť v rôznych jeho podobách. Napríklad odsúvanie vecí „na potom“. Viete, že to budete musieť aj tak spraviť, no pri pohľade na učebnicu sa len strasiete a utečiete. Dôležité je postaviť sa veciam čelom - nie utekať od nich. Proste to urobte teraz.

Sofia Valušiaková, septima
Foto: pixabay.com

Rada číslo 1: Ak si niečo neviete predstaviť, vyhľadajte si to.

Povedzme, že sa na biológii učíte o bunkách alebo na fyzike o kladkostrojoch. Určite to pôjde ľahšie, keď si k téme nájdete farebné pohyblivé modely, či videá zobrazujúce detaily a súčiastky zariadení. Každá takáto interaktívna pomôcka je veľmi praktická, a mnoho lepšie si učivo zapamätáte.

Rada číslo 2: Nepreskakujte slová, ktorým nerozumiete.

Ak čítate text, pričom ani nemusí byť odborný a nájdete tam slovo ktorého významom si nie ste istý, zistite si čo znamená. Táto rada je dôležitejšia, než si možno myslíte. Príklad: „Plektrum držíme pri hre v pravej ruke.“

sestra Alžbeta

Aký bol Váš obľúbený i neobľúbený predmet v škole?

Obľúbený – anglický jazyk.
Neobľúbený – chémia, fyzika, biológia.

Sladké alebo slané?

Slané.

Váš najobľúbenejší film?

Pán prsteňov, Mlčanie, Míšia.

Akou rozprávkovou bytostou by ste sa chceli stať?

Tie vačice, Crash a Eddie z doby ľadovej.

Máte nejaký nesplnený sen? Aký?

Navštíviť Nový Zéland.

Na akom najzaujímavejšom mieste ste boli?

Jazero Issyk Kul, Krugerov národný park v Juhoafrickej republike a mesto Da Lat vo Vietname.

Vaše obľúbené ročné obdobie?

Zima.

Čo vás najviac fascinuje na vašej práci?

Môžem byť súčasťou obdobia života mladých ľudí, ktoré je pre nich dôležité a pri tom ich aj naučiť nové vedomosti.

Čo by ste sa chceli ešte naučiť?

Nejaký ďalší jazyk.

Ste nočný alebo ranný typ?

Nočný.

Aký najkrajší dar ste dostali?

Osobné dary, ako napríklad, keď mi niekto napíše list alebo niečo ručne vyrobí.

Spomenuli ste Nový Zéland, prečo by ste sa tam chceli ísť pozrieť?

Nový Zéland, lebo ma fascinuje príroda, ktorá sa tam nachádza.

Prečo ste sa chceli stať učiteľkou?

Učiteľkou, kvôli vzorom, ktoré som mala na strednej škole, kvôli môjmu angličtinárovi najmä.

KVÍZOVÁ OTÁZKA MESIACA:

Koľko Among Us nálepiek sa skrýva v našej škole?

Ak si myslíte, že ich dokážete nájsť všetky (alebo aspoň toľko, koľko ich našla redakcia), prídte svoju odpoveď počas prvého týždňa od vydania časopisu odovzdať do **septimy**. Po vyžrebovaní dostane výherca **tajnú odmenu!**

CESTA DO HLUBIN ŠTUDÁKOVY DUŠE

Nie som veľký fanúšik čiernobielych filmov, no musím povedať, že komédia režiséra Martina Friča z roku 1939 ma milo prekvapila. Sleduje život žiakov a učiteľov na českom gymnáziu. Prináša divákovi vskutku sympatické postavy, ktoré spolu so svojimi problémami aj radosťami neraz vyčarujú úsmev na tvárach všetkých divákov.

Jednou z postáv je výpomocný učiteľ Matulka, starý mládenec, ktorý neabsolvoval poslednú štátnu skúšku deliacu ho od získania diplomu učiteľa. Jeho strach a neistota prihlásiť sa na ňu a absolvovať ju, je v celom filme veľmi úsmevná.

Nakoniec aj krásne prepája láskyplný vzťah učiteľa Matulku a jeho žiakov, gymnazistov, ktorí ho nakoniec sami privedú pred vlúdneho skúšajúceho profesora Vondráka.

Vo filme vystupuje aj pán vrátnik a nedá mi nepovedať, že jeho postava mi veľmi pripomínala naše milé pani vrátničky, ktoré sa nám hneď ráno s úsmevom prihovárajú a poobede sa lúčia aspoň s pár slovami.

Film jednoznačne patrí medzi snímky, v ktorých dominujú muži a mužské postavy.

Zrejme to bude aj rokom, v ktorom režisér Frič film natáčal. V pozadí sa stretne aj so študentkami gymnázia, ale aktívne sa zapájajú do deja len veľmi okrajovo.

Myslím, že je trošku sentimentálny, je plný zábavných situácií a aj keď je staromódny, čo sa týka dialógov medzi postavami alebo ich správania, je viac ako aktuálny v situáciách, ktoré zachytáva, či už to je skúšanie na hodinách alebo rozdávanie vysvedčenia.

Okrem toho, sa z tohto filmu dá naučiť aj veľa užitočných vecí. Napríklad ako efektívne poselať ťaháky alebo ako sa s celou triedou vytratiť zo školy.

Ukazuje aj, že žiaci nie sú iba stroje, od ktorých sa očakáva určitý výkon a treba do nich neustále zadávať nové učivá a vedomosti. Ale sú to ľudia, ktorí majú svoje sny a túžby a životy mimo školu. A že vzťahy medzi učiteľmi a žiakmi nemusia byť len neosobné a profesionálne, no môžu si navzájom pomáhať a učiť sa od seba.

Podľa môjho názoru sa tento film určite oplatí pozrieť.

Betka Kačurová III.A

Foto: čsfd.sk

Z produkcie vydavateľstva Zachej.sk

Imrich Degro: Ničivá sila okultizmu

Pri rozmýšľaní, o čom by som písala tentokrát, som narazila práve na túto knižku. Zaujala na prvý pohľad. Téma, ktorá sa preberá v každom storočí. Téma, ktorá je prítomná už od počiatku. Taktiky zlého ako nás dostať od Ocka.

Pán Imrich Degro je katolíckym kňazom v Košickej arcidiecéze. Zároveň prednáša na Teologickej fakulte Katolíckej univerzity v Ružomberku dejiny filozofie, filozofickú antropológiu, filozofiu Boha a personalizmus. V roku 2002 bol poverený, aby vykonával exorcizmus pre individuálne prípady. Neskôr v roku 2010 sa jeho pôsobnosť rozšírila na celú Košickú arcidiecézu.

Košický exorcista Degro na konci knihy odpovedá na otázky čitateľov, ktoré výborne dopĺňajú knihu. Ľudia sa pýtajú otázky z vlastného života, z vlastných skúseností, ale aj zo zvedavosti. Niektorých môžu tieto otázky obohatiť viac ako celá kniha, lebo je tam autentickosť. Nie je to len výklad a názory jednej osoby, ale je to interakcia medzi neznámou osobou a autorom.

Kniha je rozdelená do 5 častí s menšími podkapitolami + na záver odpovede na otázky. Je tu samostatná časť o Diablove, o jeho pôsobení (mimoriadnom), o poverčivosti a okultizme, o mágii a o okultnom liečiteľstve.

Veľakrát som už použila slovo okultizmus či okultne. Viete čo to znamená? Podľa slovníka cudzích slov je okultizmus súbor náuk založených na viere v existenciu tajomných, skrytých síl, ktoré za určitých zvláštnych okolností vstupujú s nami do kontaktu. Z toho vyplýva, že celá kniha sa zaujíma o skryté sily, ktoré na nás pôsobia.

Mne osobne sa veľmi páčila štruktúra knihy. Každý okruh začínal úryvkom z Biblie a končil modlitbou. Dozvedela som sa veľa nových informácií, no zachovala som si svoj úsudok. Napriek tomu, že s veľkým množstvom informácií súhlasím a boli pre mňa osožnými, nesúhlasím so všetkým. Podľa môjho názoru sa na niektoré veci nedá pozerieť čierno-bielo. A nie každý, kto napríklad cvičí jogu, robí aj tie veci okolo, ktoré už sú v rozpore s našou vierou. Ak niekto iba cvičí a nehľadá za tým to duchovné je to proti našej viere?

Zuzana Kormančíková, 4. A

„ZVYČAJNE MA BAVIA INSCENÁCIE BITIEK, KDE HRÁM ROLU LUKOSTRELKYNE.“

Terézia Hrabovcová, mnohým známa pod skautskou prezývkou Hrabka, je aktuálne študentkou 3. ročníka na našej škole. Vo svojom voľnom čase, okrem mnohého iného, aj skautuje, plní zlatú úroveň DofE (Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburghu) a aktívne sa zapája do fungovania stredovekého cechu Terra de Selinan.

Ktorý z tvojich koníčkov je pre teba momentálne najdôležitejší?

Fúha, asi lukostreľba.

Ako časovo stíhaš všetky svoje mimoškolské aktivity?

Je to veľmi náročné a väčšinu času sa mi to nedarí. Niekedy sa to odzrkadľuje na mojich známkach (smiech). Ale dúfam, že sa to časom zlepší.

Ak by si si mala vybrať z týchto pomenovaní: skautka, dofáčka či členka stredovekého cechu, ktoré by ťa vystihovalo najviac?

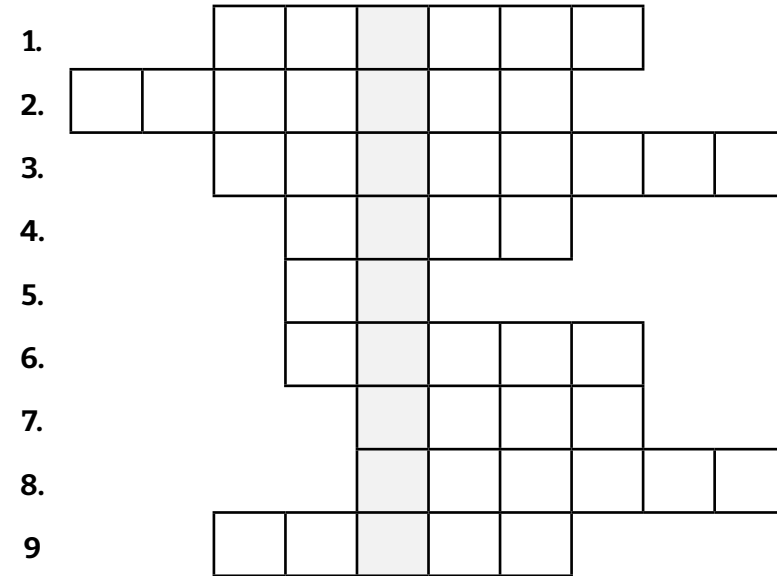
Myslím, že ma najviac vystihuje to, že patríam do cechu Terra de Selinan. Takže asi to.

Zaujal ma cech, v ktorom aktuálne pôsobíš. Predstavila by si nám jeho činnosť? Ako dlho už existuje a aká je jeho história?

Existuje už celkom dlho. Zhodou okolností bol založený skautmi zo Žiliny. Na začiatku jeho členovia robili len šerm. Neskôr rozšírili pôsobnosť a v súčasnosti sa v cechu venujeme aj iným historickým činnostiam. Zúčastňujeme sa dobových akcií, väčšinou nás môžete nájsť na hradoch alebo dokonca na Historickom dni v Žiline.

TAJNIČKA

Never gonna .....

1. Druhý mesiac najobľúbenejších prázdnin
2. Čo objavil v roku 1492 Kolumbus?
3. Aké je toto číslo Br(e)ptu?
4. Preklad slova „science“
5. Zámeno druhej osoby množného čísla
6. Čo máš práve teraz na 99,9% v dosahu ruky?
7. Žiak sa musí _____
8. Na škole máme seminár „_____ a kultúra“
9. Hlava rímskokatolíckej cirkvi

.....

Správne odpovede: August, Ameriku, Adventné, Veda, Vy, Mobil, Učiť, Umenie, Pápež

Ako si sa k nemu dostala?

Moja kamarátka zo základnej školy raz zverejnila post na Facebooku, kde pozývala na úvodnú hodinu lukostreľby. Dala som tomu šancu, zapáčilo sa mi to a zostala som pri tom.

Čomu sa v ňom venuješ najviac?

Aktuálne nemám priradené remeslo, ale trénujem lukostreľbu a viem aj malé deti. Sú veľmi šikovné, baví ma to s nimi. Rada s nimi pracujem. Zároveň sa snažím byť v dobrej forme na lukostrelecké súťaže. A to mi zaberá najviac času.

Keby si mala možnosť vybrať si ľubovoľné remeslo, po čom by si siahla?

To je celkom ťažká otázka. Zvyčajne ma bavia inscenácie bitiek, kde hrám rolu lukostrelkyne. Takže by som sa najradšej činila tam.

Vyžadujú si tieto aktivity aj iné zručnosti? Napríklad znalosť stredovekej histórie?

Určitá znalosť je potrebná. Ale je to nastavené tak, že sa všetko naučíš popri tom,

ako tam funguješ. A ak sa spýtaš nejakého remeselníka, vie o tom veľa porozprávať.

Plánuješ sa tejto oblasti venovať v budúcnosti?

Určite áno. Môžem sa zúčastňovať akcií, zostať v našom cechu alebo si nájsť iný cech, ktorý má viac aktivít. Teraz sa nám skončila sezóna, takže nebudem veľmi aktívna, ale na jar a v lete budeme vystupovať na hradoch. Tomuto by som sa určite chcela venovať, to sú moje najkrajšie zážitky.

Aké ciele a výzvy ťa čakajú v najbližšej dobe?

Najbližšie ma čaká lukostrelecká súťaž, na ktorú teraz trénujem. Momentálne vyrábam drevené stredoveké nástroje, to by som chcela tiež dokončiť. No a zmaturovať (smiech).

A dokončiť začatú zlatú úroveň DofE.

Áno, presne tak, to nás čaká spolu.

Eva Rovňaniková, septima

Foto: archív autora

Vtipná rubrika

Jenningov vedľajší zákon:

Pravdepodobnosť toho, že chlieb spadne na omastenú stranu, je priamo úmerná cene koberca.

Manželka posla programátora nakúpiť:

Kúp desať rožkov, ak budú mať vajcia, kúp 30. Programátor príde do obchodu a hovorí: „Máte vajcia?“. „Áno, máme“, odpovie predavačka. „30 rožkov, prosím.“

Farár sa rozčuľuje:

Kostol prázdny, nikde nikoho, ani organista neprišiel. Kto dnes bude hrať? Kostolník odpovedá: Slovensko so Švajčiarskom.

Učiteľ: Ten, kto zodpovie moju ďalšiu otázku, môže ísť domov.

Jeden žiak vyhodí svoju tašku von oknom.

Učiteľ: Kto to hodil?!

Žiak: Ja, dovidenia!

Spýtal som sa mojej dcéry, či by mi podala noviny. Povedala mi, že noviny sú stará škola, že ľudia dnes používajú tablety a podala mi iPad. Mucha nemala šancu.

Pán si chce zmeniť heslo a zadá:

„bielamyš“

Počítač mu vypíše: Heslo je príliš krátke!

„hlúpa biela myš“

Heslo musí obsahovať aspoň

jedno veľké písmeno!

„Hlúpa Biela Myš!“

Heslo nesmie obsahovať medzery!

„ŠialeneHlúpaBielaMyš!“

Heslo musí obsahovať číslice!

„TyŠrotZoberMiToHesloŠialeneHlúpaBiela-Myš123“

Lutujeme, toto heslo je už používané!

POKLADOVKA sa VRACIA

Tentokrát rozdelená na dve časti

PRE PRÍMU AŽ KVARTU:

Možno ste o tom už počuli, možno nie, no v tejto škole sa niečo skrýva...

Niečo, čo sa stratilo, a snaží sa nájsť cestu domov...

Teraz sa však nájdenie tohto zatúlaného hosta stalo vašou úlohou...

Hľadajte...: **PAPAGÁJA!**

Ktokoľvek, kto ako prvý nájde a donesie našu farebnú Aru pani učiteľke Osikovej, vyhráva! Kde ho však hľadať? Pozorne počúvajte:

„Ako každý vták vyhľadávam **vysoke** položené miesta. Dole pri zemi by to bolo pre mňa nebezpečné. U môjho majiteľa som mal vždy hojdačku na hranie, preto som veľmi rád, že sa mi aj u vás podarilo nájsť **sietku** na ktorú sa môžem zavesiť. Tu zostanem, kým si nebudem istý, že tie **tvory** ktoré som videl vedľa mi neublížia.“

Ale pozor! Papagáje sú plaché a dlho nezostanú na jednom mieste. Ak chcete **tajnú odmenu**, musíte byť rýchli...

PRE VYŠŠIE ROČNÍKY:

Možno ste o tom už počuli, možno nie, no v tejto škole sa niečo skrýva...

Niečo nebezpečné, niečo dravé, čo číha na vhodný okamih zaútočiť.

Je len na vás, či sa podarí tohto tvora nájsť, a bezpečne odvieť zo školy...

Hľadajte...: **GEPARDA!**

Ktokoľvek, kto ako prvý nájde a donesie toto zviera pani učiteľke Osikovej, vyhráva! Kde ho však hľadať? To vám prezradí on sám:

„V ZOO okolo môjho výbehu neustále chodili ľudia. Fotili si ma, a vykrikovali. Nebojím sa ich prítomnosti, zvykol som si. **Hluk** ktorý vydávajú, mi neprekáža. Niekoľkokrát za deň sa ku miesta kde sa ukrývam **nahrnú** mnohí z nich. Myslia si, že to, čo im **zvoní** v rukách, ich povyšuje nad zvieraciu ríšu. Cítia sa tu bezpečne, no zakrátko uvidia, že to ja si tu naplním brucho, nie oni. **Skočím** po nich tak ako moji predkovia v prírode: Z tmavého miesta **nízko** v tráve.“

Ale pozor! Geparda treba nájsť kým sa niekomu niečo nestane! Ak chcete tajnú odmenu, musíte byť rýchli...

AKO SA MÁŠ?

Skutočný záujem? Alebo len obyčajná zvedavosť?

Nepochybne sa každý jeden z nás mnohokrát v priebehu dňa spýta jednu otázku, alebo ju dostane. Akú? Myslím, že ju všetci dobre poznáme. Na jednej strane to môže byť otázka predstavujúca obyčajnú frázu vyplňajúcu (možno i trápne) ticho. Na druhej strane môže tá istá otázka niektorým meniť nielen deň, ale aj celý svet – lebo sa niekto naozaj z hĺbky duše zaujíma. V tom druhom prípade to nie je zdvorilostný pozdrav, ale pravdivý záujem. A tá otázka? Predsa: „Ako sa máš?“ Aká je skutočná intencia tejto kratučkej vety? Ukrýva v sebe pravdivý záujem? Zdvorilostný pozdrav? Prerušenie trápneho ticha pri stretnutí známych či neznámych ľudí?

Pýtame sa otázku so záujmom o odpoveď pýtanej osoby? Sme pripravení si vypočúť situáciu iného? Neskákať do reči a úprimne sa započúvať do slov, ktoré otvárajú dvere ku cestičky do srdca? Pretože, ak vycítíme, že otázka v sebe obsahuje nie len obyčajnú frázu, ale skrýva ozajstný záujem, pootvárame tým dvere nielen pre úprimný rozhovor, ale aj k vlastným pocitom, do vlastného vnútra.

Ďalšou otázkou je, či sa chceme skutočne otvoriť. Pustiť si človeka do nášho súkromia. Čeliť možnosti zranenia. Sme schopní skutočne povedať ako sa máme? Čo cítime? Prežívame? Alebo sa schováme za masky zaužívaných odpovedí? Viem, že občas si všetci nasadíme masky „dobrej nálady“, aj ja. Niekedy je veľmi ťažké vstúpiť do niektorých boľavých tém a tak pravdu odložíme a rýchlo ju vymeníme za neutrálne, nezáväznú či pozitívne odpovede. Schováme si našu zraniteľnosť do bezpečia vysokých múrov.

Nosením masky radostného prežívania však strácame sami seba. Našu skutočnosť, pravdivosť, ľudskosť. Uzatvárame sa pred druhými, pred bolesťou, ktorú nám môžu spôsobiť. Bolesť, ktorú prežívame, ktorú sme zapečatili hlboko v nás. Kvôli zlým skúsenostiam zamykáme a schovávame naše srdcia.

Nasadíme si na tvár masku úsmevu, dobrej nálady a radostného života.

Svet, okolnosti a situácie sa menia. Nás menia. Padá nám maska z tváre, keď sme smutní nemáme za kým ísť. Máme strach z toho, že by nás mohol niekto odsúdiť, nevypočúť, nepochopiť. Tento strach je tak silný, že nás až paralyzuje. A my sa ďalej uzatvárame do seba, do bezpečia, za hradby nášho srdca. Nezveríme sa nikomu...

Čo je však smutné často ani Bohu, ktorý na nás čaká s otvorenou náručou. Týmto chcem povzbudiť seba no aj Vás, ktorí toto čítate. Boh je to náš milujúci Ocko, ktorý netlačí. Čaká, kedy a či za ním prídeme. Verte mi, vždy nás vypočuje. Veď práve preto prišiel na tento svet, aby nám ukázal, ako veľmi na miluje a je tu pre nás.

A i keď vôbec nejde o jednoduchú vec, neprestávajme to skúšať. Otvorme sa Bohu a aj ľuďom. Neprestávajme odpovedať na pravdivý záujem v otázke „Ako sa máš?“. Nemusíme všetkým, no aspoň tomu jednému vernému priateľovi. Nebude to ľahké... Aj ten nás zraní. Sme len ľudia. Ale bude to tá bolesť, ktorá za ten vzťah stojí. Každý z nás inak prežíva okolnosti. Preto nás Ježiš aj ľudia okolo nás učia vzájomne si odpúšťať. Dokážeme si odpustiť? Či len sa opustit?

Ak by sme predsa len pocítili, že v otázke „Ako sa máš?“ nejde len o zdvorilosť, skúsme sa jej otvoriť. A aby som o tom len tak nepísala, rada tieto riadky otočím. U mňa to nie je obyčajná fráza. Preto sa pýtam...

Ako sa máš?

Pýtam sa so skutočným záujmom. S úprimnou túžbou Ťa vypočúť. Ak to nemáš komu povedať no aj tak chceš, skús to povedať Bohu. Ak živej osobe tak mi kľudne napíš (list). Sľubujem, že si to prečítam a silno Ťa objímam.

Zuzana Kormančíková, 4. A

HUDBA NOLANA WOODA

(POVIEDKA)

Ležal som na posteli v izbe číslo 139. V slúchadlách som mal pustenú rockovú hudbu, a na notebooku som pracoval na jednom článku, ktorý som musel dokončiť do konca tohto týždňa. Hudba mi pomáhala pri písaní i rozmýšľaní. Na stole vedľa mňa bola položená káva, ktorú som si spravil ešte ráno, keď som sa zobudil. Počas písania článku som si spomenul na slová vrátnika z nedelného večera. Hovoril, že v priebehu týždňa sa má nastahovať nový kus a má bývať v izbe číslo 133. Bola streda a môj spolubývajúci bol chorý. Vážny zápal pľúc. V čase, keď som ležal na posteli a hľadel do notebooku som uvažoval, ako bude náš nový člen vyzerat', a čo bude vlastne zač. Táto myšlienka ma odreagovala od písania článku. Dve strany, ktoré som dopísal, som uložil, hudbu stopol a vypol notebook. Hodil som na seba čiernu mikinu a vybral sa opýtať vrátnika, či už nový kus prišiel. Ako som otvoril dvere a vyšiel na chodbu, počul som veľmi krásnu jemnú hudbu. Ako som sa približoval k izbe číslo 133 z zvuk silnej, bol výraznejší a hlbší. Veľmi príjemná hudba sa stupňovala a jej sila ustálila až v momente, keď som stál priamo pred dverami. Zrazu prestala hrať. Nastalo nepríjemné ticho ako na cintoríne. Bolo to dokonca také ticho, že som počul zrýchlený tlkot vlastného srdca. Na dvere som trikrát zaklopal a čakal, čo sa bude diať. Nič. Nedialo sa vôbec nič. Ticho stále pokračovalo, bitie srdca bolo pomalšie a môj výraz v tvári stuhol, pretože nikto neotváral. Nedalo mi to, znovu som zabúchal na dvere, tentokrát o čosi intenzívnejšie. Nič. Na okamih sa mi zazdalo, že počujem hlboké starecké dýchanie, ktoré ma desilo. Ako dieťa som nemal starých rodičov, ktorí by ma vychovávali, keď rodičia nemali čas. Od detstva som nemal som so starými ľuďmi nijaký vzťah, bol som presvedčený, že starí ľudia sú zlí a strašidelní, aj keď už dnes viem, že to nie je pravda. Keď sa nikto z izby neozýval,

vzdal som snahu spoznať nového člena našej ubytovne a pomaly som odkráčal dole na prízemie, kde bola vrátnica.

„Ahoj Jack,“ začul som hlboký mužský hlas. Bol to môj priateľ a zároveň vrátnik celej ubytovne, Pán Watson. Watson bol čerstvý päťdesiatnik a nikoho nemal. Manželka mu zomrela na rakovinu a deti spolu nemali. Svoju prácu vrátnika miluje a nikdy by nechcel odísť. Aj keď ju miluje, najviac nenávidí, ak niekto neodzdraví. Odzdravil som ho a rovno sa opýtal na toho nováčika. Úsmev, ktorý mal na tvári, zmizol a hlas sa mu stíšil.

„Myslíš Nolana Wooda?“ opýtal sa. Súhlasne som kývol hlavou a nervózne čakal, čo o ňom povie. „Ten čudák prišiel o dve hodiny neskôr ako mal a ešte si drzo vzal kľúče od 133. Keď prišiel, bol celý v čiernom a v jednej ruke držal pomerne malý, v druhej ruke mal gitaru v čiernom obale a ktovie, čo ďalšie. Požiadal ma, aby ho nikto nerušil v jeho izbe. Predstav si, ani ma nepozdravil.“ Vedel som, že sa to Watsona dotklo. Veľmi som chcel spoznať tajomného čudáka a porozprávať sa s ním o hudbe. Watsonovi som toho veľa nepovedal. Poprial som mu pekný deň a povedal som mu, že musím ísť dopísať článok. Nehneval sa, že ho opúšťam, práve naopak, poprial mi pekné písanie a dodal, že ak Wooda stretne, okamžite mi dá vedieť. Vrátil som sa späť do izby, ľahol si na posteľ a zo šuplíka som vybral čokoládovú tyčinku. Zanietene som pokračoval v písaní článku. Po necelých troch hodinách som článok konečne dopísal a vyčerpaný na posteli zaspal. Prebudil som sa okolo siedmej večer. Z posteľe som sa postavil a išiel som si do kúpeľne nabrat' pohár čistej vody, lebo som mal sucho v krku. Keď som stál v kúpeľni a naberal si vodu do pohára, opäť som počul tú hudbu. Tú krásnu hudbu, ktorá bola liekom pre moje uši. Nedalo mi to a vydal som sa smerom k izbe

133 s presvedčením, že tento raz sa stretnem s Nolanom Woodom. Páčilo sa mi jeho vznešené meno. Vyšiel som z izby a svižným krokom pribehol ku dverám izby pána Wooda. Dvere boli pootvorené a hudba stále príjemne hrala. Nechcel som byť nezdvorilý, ale nezaklopal som. Predpokladal som, ako by to mohlo dopadnúť. Potichu a veľmi pomaly som pootvoril dvere izby a vošiel dnu. Vedľa dverí, ktoré viedli do kúpeľne bol pohodený malý čierny kufor, na ktorom bol štítok s menom Edwin Neal. Divné, pomyslel som si, ale ďalej som sa nad tým nezamýšľal. Potichu som prišiel do maličkovej chodbičky. Z rohu chodbičky som videl ako pán Wood sedí na starej drevenej stoličke a hrá na jeho gitare. Pred ním bol otvorený čierny klavír, ktorý hral zároveň ako aj gitara. Žeby bol až tak talentovaný? Tá hudba bola nádherná, až hypnotická. Dokázal by som ju počúvať hodiny. Vyšiel som z chodbičky a zakričal som na pána Wooda:

„Pán Wood?“ Nezlakol sa. Otočil sa a cival na mňa, ako keby videl príznak. Otočil sa a ruky mal položené na kolene, ale hudba stále hrala. Niečo mi nesedelo. Zrazu som zmeravel a prestal na chvíľu dýchať. Pán Wood začal hrubým chrapľavým hlasom na mňa kričať:

„Čo tu robíte? Tu nemáte čo hľadať.“ Nechcel som mu skákať do reči, ale musel som, lebo som videl, ako veľmi je nahnevaný.

„Pán Wood ja som vás chcel iba spoznať a porozprávať sa s vami o hudbe, ak vám to nebude prekážať.“ Nepočúval ma, iba stále dookola opakoval, aby som čím skôr opustil jeho izbu. Nenechal som sa a tvrdohlavo som ostal v jeho izbe. Najprv som si to nevšimol, ale potom som zistil, že hlasitosť hudby sa zvyšuje a nechce prestať. Jasne som videl, že pán Wood nehrá na gitare, ani na klavíri, ale hudba stále hrala. Myslel som si, že ju púšťa z mobilu, ale keď som videl, že tlačidlový mobil je položený na nočnom stolíku vedľa posteľe, už mi nebolo jedno, či tam ostanem alebo nie... Zrazu som zatúžil odísť. Chcel som rýchlo vybehnúť z tej čudnej izby, ale nešlo mi to, bol som celý zmeravený. Zrazu som nemohol hýbať nohami a ani krkom.

Stál som tam ako socha slobody, lenže ja som v tej chvíli žiadnu slobodu nemal. Po starší pán Wood stále opakoval to isté, ako opakovací papagáj. Hudba hrala ďalej, jej sila sa stále viac a viac stupňovala, až ma z nej začala bolieť hlava. No aj napriek sile a intenzite bola vďaka melodickosti veľmi príjemná. Mala veľmi jemný a upokojujúci ton. Pripomínalo mi to uspávanky, ktoré mi mama spievala ako malému chlapcovi. Rástla. Nebola to hudba, ktorá je ovládaná dirigentom. Táto hudba bola monštrum z iného sveta, ktoré rastie na sile z nejakého dôvodu, na ktorý som neprišiel. Žeby sa z krásnej príjemnej hudby stala nočná mora? Pán Wood stále opakoval, aby som okamžite opustil jeho izbu, ale ja započúvaný do tej prekliatej hudby Hudby som sa úplne stratil, zmeravel som a nemohol som nič urobiť. Udivene som hľadel na tú nevyvetliteľnú záhadu, prečo hrajú samé od seba. Po chvíľke, keď už bola hudba neznesiteľná pre moje uši a hlava ma bolela tak silno, že som myslel, že praskne ako balón, som sa otočil a uvidel som ako sa dvere izby zatvorili. Zahmlilo sa mi pred očami a posledné, čo som si pamätal bolo, že pán Wood mi povedal, že som nikdy nemal vkročiť do izby 133. Následne som sa prebudil v nemocnici. Vedľa mňa stál pán Watson.

„Jack?“

„Áno?“

„Vieš mi vysvetliť, ako sa ti to stalo? Mám novinky, ktoré by ťa mohli zaujímať.“ Vymenili sme si pohľady a ja som unavene no zvedavo povedal: „Hovor.“

Watson sa nadýchol, ako keby mal mať rečnícky prejav a začal rozprávať:

„Vieš, vec sa má takto. Večer okolo štvrt na osem som sa šiel pozrieť na horné poschodie, či je všetko v poriadku. Predtým som bol v pivnici s údržbárom, kvôli problémom s kúrením. Keď som vyšiel na horné poschodie, videl som, že dvere, ktoré vedú do izby 133 sú dokorán otvorené, a to mi prišlo zvláštne. Rozhodol som sa, že sa tam pôjdem mrknúť a našiel som tam teba ako ležiš na zemi s rozbitou hlavou.“

Hneď som zavolať záchranku a čakal som, kým prídu po teba.“

„A pán Wood?“ zmätený som sa spýtal.

„No a pán Wood, nie je žiaden Nolan Wood, jeho práve meno je Edwin Neal, a bol trestaný za hypnózu niekoľkých ľudí.“ Neveril som tomu, čo počujem, ale potom so si spomenul na ten štítok na kufri a všetko mi to bolo jasné.

„A odvtedy som ho nevidel. V izbe zostala iba jeho gitara a čierny kufor, v ktorom mal oblečenie,“ dopovedal Watson.

„To by mi asi vo sne nenapadlo, že sa mi prihodí čosi takéto.“

„Máš pravdu, doktor mi povedal, že si mal malý otras mozgu, preto takéto množstvo informácií nie je pre teba v tejto chvíli dobré. Nechám ťa oddychovať, a potom zjídeme spolu na pivo, čo povieš?“ Prikývol som.

Keď sa mi stav zlepšil, snažil som sa nájsť čo najviac informácií o Edwinovi Nealovi, ale márne, nič som nenašiel. V mojej izbe číslo

139 som jedného slnečného večera dostal nápad napísať o Edwinovi článok, a cez neho možno zistiť viac informácií o údajnom hypnotizérovi. Ešte v ten večer som napísal svojmu vedúcemu a on súhlasil, ale pohrozil mi tým, že článok musí byť zaujímavý.

Hneď som začal písať a budúci týždeň vyšiel v lokálnych novinách. Článok som zakončil tým, že ak sa niečo podobné niekomu stalo, nech zavola na moje číslo. O necelý mesiac som v pošte našiel pár listov. Od údivu som skoro odpadol, že na môj článok som dostal niekoľko listov, na ktorých bolo veľkými písmenami napísané meno Edwin Neal. Listy som si zobral na izbu a začal jeden po druhom starostlivo a dôsledne čítať a spoznámkovávať okolnosti o Nealovi. Narazil som na list, ktorý vyzeral veľmi čudne. Keď som ho otvoril, veľkými písmenami tam bolo napísané moje meno červenou farbou, ktorá veľmi intenzívne až nepríjemne strašidelne pripomínala krv.

Michal Takáč, 1. A

Kľúč k produktivite (časť prvá)

Súčasná doba je veľmi upoňňaná. Každý má behom dňa mnoho záväzkov a povinností, ktoré musí splniť. Problémom však nie sú naše aktivity, ale zlá organizácia času, s ktorou mnohí bojujeme. V hre o čas figurujú naše prioritné, bežné i málo dôležité úlohy. Ak s úlohami nepracujeme a nie sme schopní určovať im správne a potrebné priority, vedie nás to k tzv. multitaskingu – paralelnému vykonávaniu viacerých činností naraz.

Najčastejším zdrojom nášho stresu a veľmi malej produktivity či priam až prokrastinácie (chorobné odkladanie našich úloh na neskôr) býva neschopnosť plánovania a určovania priorit.

Niektorí spomedzi nás však vlastnia „kľúč k produktivite“, ktorý si v tejto dvojdielnej sérii podrobnejšie rozoberieme. Nuž, nech sa páči.

Na začiatok je potrebné definovať pojem produktivity. Produktivita je miera, ktorá vyjadruje, ako dobre sú využité konkrétne zdroje pri vytváraní produktov. Inými slovami, je to stav, pri ktorom sa nám darí efektívne využívať čas a všetky prostriedky na úspešné realizovanie ľubovoľnej aktivity.

Pomôcok v boji s časom a jeho organizáciou je naozaj mnoho, v tejto časti sa bude sústrediť na dve z nich.

Notion

Ide o softvérovú platformu, ktorá poskytuje priestor na organizovanie úloh a povinností, termínov, zapisovanie poznámok, organizáciu priebehu celého školského roka, to-do listy a mnoho iného.

Najväčšou výhodou tohto programu je jeho flexibilita v možnostiach úprav. Môžeš si ho prispôbiť svojim potrebám, zahrnúť doň veci podľa vlastných preferencií. Skvelé je aj to, že vie efektívne nahradiť poznámkové bloky, zápisníky, kalendáre, diáre. Všetko je organizované, usporiadané a na jednom mieste. Jeho používanie je mimoriadne jednoduché, dizajn je minimalistický a prehľadný.

V prípade, že by ti niečo zo základného balíka chýbalo, si môžeš zadarmo zabezpečiť šablóny na ďalšie rozšírenia, ktoré Ti Notion ponúka.

A nezabudni! Aj pri plánovaní vlastnej efektivity môžeš premárniť zbytočne veľa času. Preto si vždy dobre premysli, či Ti vytváranie šablón nezaberie viac minút ako samotná realizácia aktivít!

Technika Pomodoro

Pomôcka, ktorá funguje na princípe časovača. Jej názov je odvodený od známej špagetovej omáčky Pomodoro. Je dostupná aj vo fyzickom časovači v tvare paradajky. V súčasnosti je Pomodoro dostupné aj v online verziách - nájsť si ju môžeš v Google vylepšeniach (Google extensions, pozn. autora) a na špecializovaných webstránkach.

Táto metóda organizácie času bola vyvinutá koncom 80. rokov minulého storočia Talianom Francescom Cirrilom. Funguje na jednoduchom princípe:

1. Zvolenie ľubovoľnej aktivity, ktorú chceme plniť.
2. Nastavenie časovača na 25 minút.
3. Následné pracovanie na úlohe. V prípade, že stratíš koncentráciu kvôli nejakej myšlienke, zapíš si ju na papier a potom sa vráť späť k činnosti.
4. Po zazvonení časovača si dopraj krátku, 5 minútovú, prestávku.
5. Po štyroch pomodoro cykloch si daj dlhšiu pauzu (asi 15-30 minút) a následne pokračuj v procese.

Pre účely techniky predstavujú jednotlivé pomodoro úseky čas strávený nad prácou. Pravidelné krátke prestávky (3-5 minút) napomáhajú spracúvaniu nových vedomostí a zručností. Štyri pomodoro úseky tvoria jeden set. Cieľom techniky je znížiť potenciálne rušivé vplyvy na sústredenie a flow (psychický stav, pri ktorom je osoba ponorená do činnosti natoľko, že nič iné pre ňu v určitom okamihu nie dôležité, maximálne oriento-

vane sa na cieľ v danom čase, pozn. autora).

Prečo sa sústrediť na produktivitu?

Ak zvládame organizáciu času, zistíme, že behom dňa sa toho dá stihnúť omnoho viac. Vďaka čomu tiež môžeme zmeniť prístup a nesústrediť pozornosť na to, čo nedokážeme dosiahnuť, ale naopak, na to, čo je v našich silách a dá sa realizovať. Správnym denným režimom sa nám otvárajú nové možnosti. Priamoúmerne s tým

rastie pocit vlastnej úspešnosti a hrdosti z dosiahnutých výsledkov.

Dôležité je začať a neprokrastinovať. Tu nie je prioritou počet splnených úloh v našom zozname, ale využívanie našich schopností v prospech vlastnej činnosti.

Eva Rovňaniková, septima

Zdroje: Wikipedia, Notion,

Pomodoro

Obrázky: Pinterest

Haiku a akrostich

Advent

Už je tu Advent.
Čakáme na Ježiša.
Či na Vianoce?

Spánok

Ach, milý spánok.
Kde si? Chýbaš mi veľmi.
Prídeš ešte spať?

Zuzana Kormančíková, 4. A

Adventný čas

Akurát

Dnes

Vyšiel

Elegantný

Nápad

Takže

Náš

Ypsilon

Časom

Akože

Schoval sa

Zuzana Kormančíková, 4. A

*down we fall,
just like the leaves, the children of autumn*

strangely comforted by melancholy

*trapped in a painting of gold,
death's waiting
hidden*

*behind the glow.
for everything beautiful
once has to go...*

*this is the price of devotion,
we've been warned, but did we listen?*

Betka Kačurová, 3. A

ČO ROBÍ DOBRÉHO UČITEĽA DOBRÝM UČITEĽOM?

Máte svojho obľúbeného učiteľa? Ak áno, čím to je, že ho máte radi? Je to preto, že vám odpustil/a neskorý príchod? Ide o prístup k žiakom? Alebo používa Kahoot?

Ak mám hovoriť za seba a moje zatiaľ sedemročné skúsenosti na tejto škole, je to mix všetkých týchto (aj ďalších) vlastností. Pomyselné si ich môžeme rozdeliť do viacerých kategórií: vzťah k študentom, výučba, skúšanie, a mimoškolské aktivity.

Čím viac „bodov“ učiteľ v týchto oblastiach nazbiera, tým je –zdá sa – všeobecne obľúbenejší.

Čo tak ukázkový príklad:

Učiteľ príde do školy a na študentov pozerá zhora. Bezprostredne po príchode do triedy začne diktovať päť strán poznámok, pričom mu je jedno, či žiaci súhlasia. Pri známokovaní písomky dbá len na presnú formuláciu viet, hoci do zadania napísal: „Opíšte vlastnými slovami“. Neskôr pri odchode z triedy zahlási, že na triedny výlet sa ide do Budatínskeho parku, lebo nič väčšie sa mu nechce riešiť.

Predpokladám, že chápete, čo myslím.

Ale keď už sme videli jeden extrém, poďme sa pozrieť na druhú stranu mince. Ako by vyzeral dokonalý učiteľ?

Príde do triedy a zaujíma sa o študentov. Keď niečomu nerozumejú, s pokojom rodeného Angličana sa vráti, a pokúsi sa látku priblížiť s iného uhla, v inom kontexte. Pri výučbe, používa interaktívne modely, videá, i ten študentmi obľúbený Kahoot. Keď na písomke väčšina žiakov odpovie na niektorú z otázok nesprávne, prehodnotí, či bola v teste

správne formulovaná a zrozumiteľná. Potom ide so svojou triedou na tri dni do Francúzska.

Samozrejme takýto dokonalý extrém je takmer nemožné nájsť, no to isté platí aj o tom dokonale zlom extrém. Oba sú rovnako ojedinelé.

Pre nás žiakov je ľahké sklznúť do toho známeho „škatulkovania“. Povieme o učiteľovi len to najhoršie, a veci v ktorých je dobrý, prehliadame ako samozrejmosť. Pravdou však je, že niekto nie je ani zlý, ani bezchybný. Každý je v nejakej oblasti lepší a v inej horší. Ani my predsa často nie sme dokonalými žiakmi. Ako to potom môžeme očakávať od učiteľov?

Preto sa najviac cení úplne iná vlastnosť ktorú môžeme v človeku nájsť, a tou je snaha. Snaha zlepšovať sa, a čo najviac sa priblížiť k tomu dokonalému. Nikdy to nevzdávať. Nebáť sa s žiakmi o problémoch otvorene rozprávať, a skutočne ich počúvať. To je tým, čo z učiteľa, robí dobrého učiteľa.

Sofia Valušiaková, septima

Foto: pixabay.com

BUFET vs. AUTOMATY

Jedlo i nápoje si môžeme v našej škole kúpiť v školskom bufete. Tento rok však pribudli aj potravinové automaty. Bufet i automaty majú svoje výhody aj nevýhody, my sme pomocou dotazníka zistovali, čo si o nich myslíte vy.

Z 95 opýtaných študentov si takmer 78 % kupuje jedlo v škole. Z toho 34 % viackrát do týždňa, 11% aspoň raz do týždňa a 21% viackrát do mesiaca. Najobľúbenejšie sú bagety, hot-dogy, sladkosti a nápoje.

V otázke bufet alebo automaty o niečo viac vyhráva bufet - túto možnosť zvolilo až 56% opýtaných - aj keď skoro 39% preferuje kombináciu oboch.

Pýtali sme sa aj na to, čo vám v bufete a v automatoch vyhovuje či nevyhovuje.

Tu je zopár vyjadrení z dotazníka:

- V bufete je lacnejšie, ale zas v automatoch sú lepšie nápoje.
- Lebo v bufete je lepší výber, lepšie ceny, je to bližšie.
- Pani bufetárka je skvelá osôbka, s ktorou sa dá porozprávať a má lepšie bagety, ale automat má kávu.
- V automatoch je menšia rada.
- V bufete sa dajú kúpiť aj hotdogy + pečivo je prihrievané. V bufete zase nemáme možnosť kúpy teplého nápoja.
- Je to trochu ako ruleta - človek si nikdy nie je istý, či mu odtiaľ daná vec naozaj vypadne alebo či sa pán automat uráči vydať peniaze. Na rozdiel od pani bufetárky totiž automaty nie sú veľmi prístupné diskusii (ale staré dobré triedskanie občas pomáha). Pre ľudí, čo majú radi adrenalín, to však môže byť svojím spôsobom výhodou.
- Kuracích bagetiek v bufete je len obmedzený počet.

- Že v automatoch je iný výber jedla ako v bufete, dá sa tam kúpiť aj horúci nápoj a až tak dlho sa tam nečaká v rade (ak nejaký je).
- Automaty môžu mať poruchy.
- Teta bufetárka vie zlepšiť deň.
- Oboje sú dobré.
- V bufete je príjemná bufetárka a väčší výber. Automaty sú tiež blízko k skrínkam.

Bufet je obľúbený najmä vďaka super pani bufetárke, hot-dogom a výhodnejším cenám oproti automatom. No žiakom nevyhovujú dlhé rady cez prestávky a chýbajú im tam napríklad teplé nápoje, viac druhov pečiva alebo žuvačky.

Automaty sú zas ďaleko od tried, niekedy sa zasekávajú a nevydávajú peniaze. Výhodou sú teplé nápoje: káva (aj keď bez kofeínu), čokoládky alebo čaj, možnosť platiť kartou a väčší výber ako v bufete.

Takže bufet alebo automaty? Podľa môjho názoru je najlepšia kombinácia oboch, keďže bufet a automaty sa navzájom dopĺňajú. Je super, že máme na škole oboje a môžeme si vyberať. To najdôležitejšie je, že počas vyučovania nie sme hladní.

Betka Kačurová, 3. A
Foto: slate.com

OSTUŽKOVANÍ UŽ V SEPTEMBRI

Po dvoch rokoch pandémie, ktorá nemilosrdne okradla maturantov o autentický zážitok zo stužkovej slávnosti, sme sa my, oktáva, zhodli na tom, že žiaden koronavírus nás nemôže zastaviť a stužkovú budeme mať stoj, čo stoj! A tak sme sa s vidinou tohto výnimočného večera rozhodli, že nič nenecháme na náhodu a stužkovú presunieme na začiatok školského roka. Pre prípad, že by sa čo i len začalo schyľovať k ďalšej vlne koronavírusu, a s ňou spojenými opatreniami, ktorým sme sa snažili tak úporne vyhnúť. Voľba padla na štrnásteho septembra.

„Výborne,“ mysleli sme si všetci. No zrazu od nás stužkovej delil len týždeň a o programe ani chýru, ani slychu. Ružové okuliare sa náhle rozplynuli a nahradil ich stres z časovej tiesne.

Čas nás neúprosne tlačil a my sme sa zrazu ocitli pred kaplnkou, s napätím očakávajúc začiatok svätej omše, ktorá mala odštartovať „naš večer“. Chlapci štramácky vyobliekaní a dievčatá, milou náhodou zladené v ružovej, zelenej alebo žltej (viď. spoločná foto). Všetci sme boli pripravení už si túto neopakovateľnú udalosť.

Oficiálnou časťou večera nás sprevádzali naši moderátori, ktorí sa postarali nielen o hladký priebeh programu, ale najmä o zábavu. Akoby nie, keď nimi boli Kristián a Eugen. Verte či nie, ale i ten napochytrý pozliepaný program dopadol vcelku solídne. Či už to bol spoločný tanec, ktorým sme zahájili oficiálny program alebo samotné stužkovanie, ktoré z nás spravilo právoplatných maturantov.

Značný úspech zožal aj kvíz, v ktorom si mali učitelia a rodičia otestovať znalosti o našej triede. Pri otázkach typu: „Na ktorom

predmete oktáva najviac odpisuje?„ (správna odpoveď: fyzika) alebo „S čím má oktáva najväčší problém?“ (správna odpoveď: dochádzka), sme si uvedomili, že nás zrejme predsa len poznajú viac, ako by sme si sami priali.

Na tú najlepšiu časť programu sme si museli počkať do polnoci – „Častušky“. Každý z nás si mohol vychutnať chvíľku svojej slávy, kráčajúc cez sálu so zapálenou sviečkou. Tento výnimočný okamih bol umocnený krátkym veršikom, na mieru vytvoreným pre každého z nás.

Napriek úpornému počiatočnému chaosu a stresovému vypätiu sme radi, že sa tento

školský rok, ako prvý na našej škole, môžeme pýšiť stužkami hrdopripnutými pri srdci. Tam, kde vždy budú uložené spomienky na našu celkom prvú a aj poslednú stužkovú slávnosť v živote.

Alžbeta Franeková, oktáva

KOŽAZ 2022

Koniec septembra sa niesol v duchu nášho pravidelného Kurzu ochrany života a zdravia. Predstavte si: celé dva dni, dve triedy (3. A a septima), autobus do Terchovej, vynikajúca atmosféra, zábava a veľa, veľa smiechu. Tak takto nejako sa začal náš KOŽAZ 2022.

Už pri vstupe do autobusu sme sa všetci tešili, že na chvíľu unikneme od obyčajných rutinných školských dní (skoré ranné vstávanie a chodenie do školy, škola, návrat domov, učenie na druhý deň) a čaká nás niečo úplne iné. Súčasťou programu boli prednášky o civilnej ochrane, požiarnej a zdravotníckej príprave, úlohy na stanovištiach, turistika a branný beh.

Užili sme si veľa zábavy a odniesli odtiaľ kopy zážitkov - nočné rozhovory, dvere, komunizmus a mafia, hádzanie polena, opekačka či požiarny nácvik o tretej ráno.

Dokonca sme sa aj niečo nové naučili! Ako sa zachovať pri výbuchu atómovej bomby alebo aký ruksak je najvhodnejší na turistiku? Toto všetko už (asi) vieme.

Súčasťou programu bola aj turistika, kde nás okrem krásnych výhľadov čakali aj milé prekvapenia (v lese sme našli hriby).

Čerešničkou na torte bol branný beh, pri ktorom som mala pocit, že sa mi duša

oddeľuje od tela (nie, že by som mala nejaký mystický zážitok, ale nie som veľký fanúšik vytrvalostných behov do kopca). Bola to však super príležitosť prekonať sa a vyjsť zo svojej komfortnej zóny.

Týmto chcem v mene oboch tried poďakovať pánom učiteľom Strachotovi, Novákovi a pani učiteľke Kováčovej za krásny čas, na ktorý budeme príjemne spomínať ešte dlho. Asi navždy.

Betka Kačurová, 3. A

Popis ku fotkám

1- Cesta autobusom (správna nálada začala, keď sa pánovi učiteľovi Strachotovi dostal do rúk mikrofón).

2- Stolný futbal či ping-pong bol povinnosťou.

3- Strelba zo vzduchovky, samé praktické veci, ktoré sa nám pri pobyte v prírode zídu... (ale bola to zábava!)

4- Zhromaždenie zásob.

5- Na meniacie sa počasie sme boli pripravení.

6- Bude večera!

